

3117 2. Beh. af Forfl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 3118

Lyende fører den. Hvis vi altsaa godkjende det ærede Medlems Paastand, maatte altsaa de Sager, der faae et Udsald ved Underretten, et andet ved Overretten og et tredie ved Høiesteret, allesammen være forsvareligt førte, saa at endog saa de Sager, der blive hjemviste til ny Behandling paa Grund af uforvarlig Jørelse, maa være forsvareligt førte. Jeg kan ikke være ganske enig deri, uden forøvrigt at skulle dømme noget specielt om denne Sag; thi den kan være ført forsvareligt og dog ikke have ført til noget rigtig Resultat paa Grund af den Opgave, der er givet vedkommende Sagfører. — Hvad angaar de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), da skal jeg fuldstændig erkende Rigtigheden af den Bemærkning, at Udvalget skal fremsætte Grunde for sine Forslag, men der er dog en vis Begrænsning i de Fordringer, man kan stille til et Udvalg med Hensyn til Oplysning om dets Forslag, og saaledes ogsaa her. Naar Flertallet uden Hensyn til Sagens Jørelse — thi det siger Flertallet — mener at stykke det Flertal i Thinget, som gjentagne Gange har modfat sig det Forslag, at Sagen skalde gaa sin Gang og blive prøvet ved Høiesteret, og derfor uden videre troede, at dette Flertal af Thinget vilde dele Udvalgets Flertals Opfattelse uden nærmere Undersøgelse, saa var der ikke nogen særlig Grund for Flertallet til inden 2den Behandling at faae sat paa alle de Udstykker og Indlæg for og imod Sagen og overhovedet til at gjøre sig til en Domstol eller til en Jury i Sagen, hvilket vilde foranledige et stort Arbeide. Naar man imidlertid til sin Overraskelse hører, at ikke alene de enkelte Medlemmer i Udvalget, som stadigt have staaet Sagen imod i dette Spørgsmaal, men ogsaa andre Medlemmer lægge deres Lodder i Vægtskaaen for at faae den til at synke til Jordel for Mindretallet, ser jeg ikke rettere, end at Sagen nu stiller sig anderledes, og vi have nu en Opfordring til at foretage en Undersøgelse mellem 2den og 3die Behandling, hvilket er en Grund, vi ikke troede var tilstede isorveien. Dette forekommer mig at være en fuldkommen berettiget Stilling for Flertallet. Jeg skal endnu gjøre en Bemærkning, at Thinget altid har været villigt til at bevilge den mindre Sum; man har engang bevillet 1,500 Rb. til at opføre eller istandsætte Skolen for, men den vilde Skaarup ikke tage imod. Jeg skalde ikke have det Mindste imod, at man forhøiede den.

Ministeren for Kirke- og Undervis-

14de Marts.

ningsvæsenet: Det er blot set Par ganske faa Ord, jeg vil fremsføre med Hensyn til en Yttring af den ærede Ordfører. Jeg skal ikke komme tilbage til Spørgsmaalene om de nye Bestemmelser for Kommunitetets, Universitetets og den polytekniske Læreaftalks Forhold. Dersom det virkelig havde kunnet vinde Anslang, saaledes som den ærede Ordfører bemærkede, for saa vidt jeg da ikke misforstod hans Yttringer eller hørte urigtigt, at den Maade, der er bragt i Forslag, var skaansom, skjønnsom eller naansom ligeoverfor disse Institutioner, og dersom denne Mening i Rigtigheden skalde kunne deles, vilde det i høt Grad overraske mig, da jeg tror, at de Yttringer, der ere fremskomne fra min Side, og til hvilke den ærede Ordfører ikke tog noget særligt Hensyn, dog vilde, naar de gjennemlæses, findes at give nogle Bidrag til Belysning og Bedømmelse af, om det overhovedet er nogen skjønnsom Maade, naar man gaar i den Retning, at man kaster en Byrde paa 180,000 Rb. pludselig over paa Universitetet. Jeg skal iøvrigt ikke indlade mig videre derpaa. — Hvad den botaniske Have angaar, da skal jeg endnu mindre dadle Noget derved, da jeg har det Haab, at vi dog nok til Slutningen ville komme overens med Hensyn til dette Punkt, og dette Haab er blevet bekræftet af den ærede Ordfører. Det er mindre væsentligt, hvorledes vi tidligere have set Sagen, men naar jeg bestemt har sagt, at jeg havde den Opfattelse, at man ikke vilde kunne begrænde Udgifterne eller nedsatte Belpøbet med 26,000 Rb. — en Udtalelse, der fremkom i 1871 — vil den ærede Ordfører kunne være overbevist om, at det forholder sig rigtigt, og anser jeg enhver Undersøgelse herom for overflødig. Meningerne kunne være delte om, hvorvidt dette var begrundet, men naar man vil gjennemlæse Forhandlingerne, vil man se, at der ikke var saa liden Grund dertil, hvilket ogsaa selve Udtalelsen i Betænkningen tyder paa; men dette er som sagt et Spørgsmaal, der er af mindre Betydning. Hvad endelig det saa meget omtalte Skaarup angaar, da skal jeg bemærke, at jeg ikke vilde have udstalt mig yderligere derom, hvis der ikke paa en Gang var kommen en Yttring fra den ærede Ordfører, der gik ud paa, at det muligen kunde ligge i det feilagtige Mandat, der var givet Sagføreren fra Ministeriets Side, at dette Resultat var kommet frem. Det gaar virkelig ikke an saaledes løst hen at henkaste Sligt, der i og for sig er saa uandsynligt; thi man kan være overbevist om, at Sagen fuldstændigt blev forelagt vedkommende Sagfører, og at Spørgsmaalet har været tilstræk-

200